

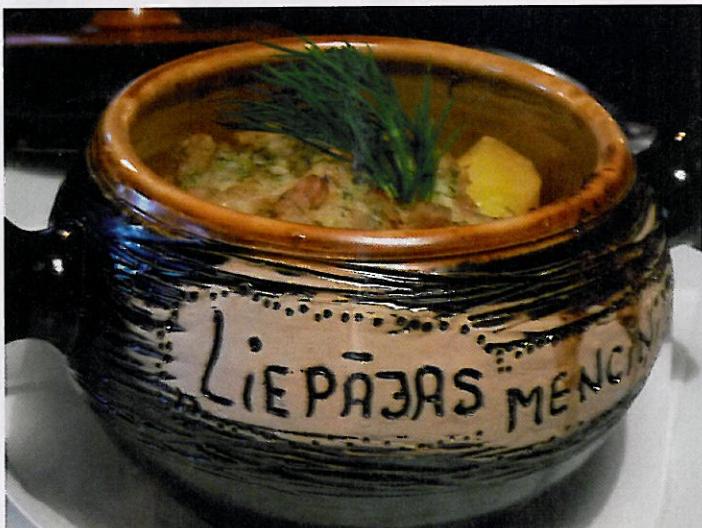
Uz Liepāju pēc menciņiem!

FOTO - ILZE AUZĀNE

Dodieties uz Liepāju, lai izstaigātu pilsētas himnas rindiņu maršrutu, nogaršotu menciņus un apciemotu militārā mantojuma «zvaigzni»

ILZE AUZĀNE

Latvijas lauku tūrisma asociācijas *Lauku ceļotājs* tikko izdotajā *Militārā mantojuma* kartē «ir arī starptautiskas «zvaigznes», pirms vairākām dienām laikrakstā *Diena* tika citēts viens no kartes veidotājiem Juris Smalinskis. «Liepājas Karostu un Ligatnes bunkurus prestižais ceļvedis *Lonely Planet* ir nominējis kā Latvijas topa objekts. Pie vienas no zvaigznēm nesen jau ir būts, pie otras pošos ceļā – ne tikai lai apmeklētu Karostu, bet arī lai uzzinātu, kas jauns Liepājā. Pilsētā mūs sagaida *Bekera & Co* drāšu fabrikas izaudzinātais *Liepājas metalurgs*, kura trīs skursteņi ir viens no šīs puses simboliem. «Pilsētā, kurā piedzimst vējs, laivnieks laivai dēli tēš,» – kāda sieviete sēž un gaida autobusu uz apraktītu solīnu, kura atzveltnē kāds vīrs iecirtis cirvi, – Kūrmājas prospektā izvietotas Liepājas himnas tēlu skulptūras, iemēsojot Imanta Kalniņa komponētās dziesmas vārdus, kurus rakstījis dzejnieks Māris Čaklais.

Menciņi kārdina ar karstu podiņu, kurā kartupeļi, kūpināta menca, sīpoli – viss pagatavots pēc senas Dienvidkurzemes receptes

Virzienā uz jūras pusē koka zarā sēž varen varoša vārna, uz galda atstāti trīs alus kausi, stabā uz kāpis telefonists. Labi, ka vējš viņu nenoplēš.

Vij rozes, sienamatu ap galvu

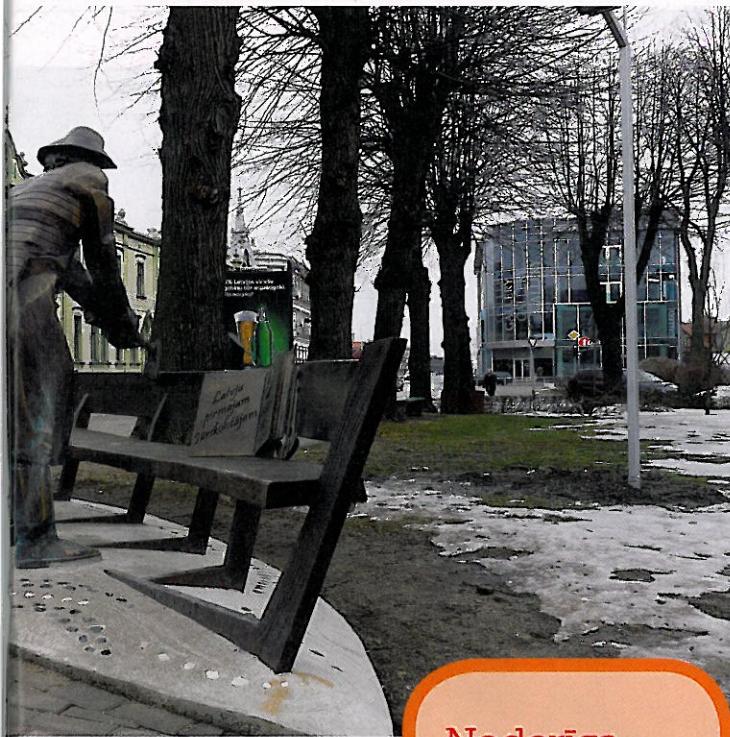
Kūrmājas prospektā atrodas Liepājas muzejs, kas izmitinājies respektabļā 1900.–1901. gadā

celtā ēkā. «Ar greznību izcelas halles interjers, galerijas kokā grieztās margas izveidotas kā smailloka arkāde, portālus rotā sandriki ar konsolēm,» iekštel-pas apraksta *liepajaturisms.lv*. Muzejā pretī izpeld kuģa mode lis. Te valda īsta Žila Verna romānu estētiku – domājams, tieši šādās mājās sākas celojumi apkārt pasaulei. Ap 1500 muzeja ekspo-

nātu valodā izteikta Dienvidkurzemes vēsture. Šeit apskatāmi arī koktēlnieka Miķeļa Pankoka darbi. Vienā no tiem – *Vij rozes ap galvu* – dailava uzlikusi kājiņu uz miroņgalvas. Šķiet, Viljama Šekspīra uzdots jautājums «būt vai nebūt» ir izlemts. To, kā ap galvu apsiet namatu, ilustrē mazu mazītu fotogrāfiju sērija. Vienā no muzeja zālēm apskatāma mākslinieka un pedagoга Mafisa Zavicka piemiņas izstāde – 13. aprīlī viņam aprītētu 100 gadu. Kūrmājas prospektā galā netālu no pieminekļa bojāgājušajiem zvejniekiem un jūrniekiem «pieplok pie zemes cilvēku mežs», skumjās, mūžam gaidošās, sērojošās sievietes tēls raugās jūrā, kas tagad ir salti barga.

Luksofora pavasarīgā dziesma

«Podziņām nekas cits neatlika, kā noguldīt pretinieku uz ledus ar neatlautu paņēmienu,» radio skanošā hokeja komandas *Dinamo* spēles reportāža liek atcerēties teicēnu, ka visi paņēmieni ir atlauti tikai milā un karā, un atgādina, ka šodienas plā-

Kūrmājas prospektā izvietotas Liepājas himnas tēlu skulptūras

nā ir Karosta. Taču Liepājas pilsetas apmeklējuma sarakstā palikuši vēl daži «obligāti jāredz» objekti. Pilsētas senākajā dievnamā Sv. Annas baznīcā ir apskatāms vairāk nekā 300 gadu sens altāris, ko darinājis Ventspils kuģu būvētavas koktēlnieks Nikolass Sefrenss jaunākais. No Latvijas Pirmās rokkafejnīcas puses pa Slavas aleju pretī brauc trīs riteņbraucēji. Grupiņas priekšgalā pedālus min sieviete – kā piļu māte, kas izvedusi pasaigā savus mazuļus. Kā putns pavasarī vītero luksofors, kad tājā iedegas zaļā gaisma. Šeit viss skan: notis bruģi, un pat ļepina bronzas piemineklis savulaik tīcis pārkausēts miera zvanos. Atveras Bērnu un jaunatnes centra durvis, un cita pēc citas ārā nāk pensijas vecuma sievietes – mūžam jaunas. Sirdi. Trīs no viņām apstājas pretī kafejnīcai *Trīs kungi* un dalās ēst gatavošanas noslēpumos. «Es nezinu, es nezinu, kas man no tevis, bet atkal atgriežos pie tevis, *Eolika!*» – no kādas mājas skan dziesma. Grupa ar šādu nosaukumu atrodama arī Slavas alejā, bet, vai tur ir arī Olgas Rajeckas plaukstiņu nos piedumi, būs jāuzzinā pašiem. Laiks doties uz Karostu, tomēr Liepāja savu viesi nelaidīs prom nepaēdušu. Lai nebūtu jālauza galva, pētot ēdienkartes likločus, tagad ir sagādāta iespēja visās pilsētas ēstuvēs izvēlēties Liepājas mencēnus. Tas arī noteiktīti jādara, jo ārpus Liepājas kaut ko tādu ne-

Noderīga informācija

- Liepājas reģiona Tūrisma informācijas birojs
Adrese: Rožu laukums 5/6, Liepāja
Tālrunis +371 634 80808,
e-pasts info@liepajaturisms.lv
www.liepajaturisms.lv un
www.celotajs.lv

dabūsi. Menciņi kārdina ar karstu podiņu, kurā kartupeļi, kūpiņata menca, sīpoli – viss pagatavots pēc senas Dienvidkurzemes receptes.

Karostas valdzinošais skarbums

«Vai skarbais valdzinājums. Daļa no Liepājas, bet reizē – pasaule pati par sevi,» uzskata *liepajaturisms.lv*. «Tā ir brīnumaina, paradoxāla un unikāla vieta ne tikai Latvijas, bet arī pasaules vēsturē un arhitektūrā.» Karosta kā patstāvīga pilsētvide attīstījusies XIX gadsimta beigas un XX gadsimta sākumā – 1890. gadā pēc Krievijas cara Aleksandra III paveles uz ziemeļiem no Liepājas sākās apjomīga cietokšņa un kara pilsētiņas celtniecība. Tā atrodas tikai astoņus kilometrus no pilsētas centra, bet savulaik, lai no turienes uz Liepāju nosūtītu vēstuli, uz aploksnes bijusi jālimē tādas vērtības marka, it kā to sūtītu uz ārzemēm. Uz šo pasauli pārceļ Oskara Kalpaka tilts, kas projektēts pēc franču inženiera Gistava Eifela skices. O, Parīze,

Karostas cietums

Sv. Nikolaja pareizticīgo Jūras katedrāle

Oskara Kalpaka tilts

Parīze! Pirms tilta simtgades svīnībām romantiskā satikšanās ar Gruzijas skaistuli *Annu* beidzās ar salauztu sirdi – nopietni sabojātu tilta ziemeļu daļu. Braucam garām tā sauktajam Kolčaka namam, kas glabā atmiņas par Krievijas militāro eleganci, – priekšstatu, kā šeit savulaik risinājusies sadzīve, varot gūt, noskatoties filmu *Admirālis* ar Konstantīnu Habenski Aleksandru Kolčaka lomā, un ļaut valļu fantāzijai: zelta dekoru, kristāla lustras, parketa grīdas, uz kurām tiek dejotas dejas, un pašiem savs orķestris. No manēžas, kurā notikuši gan treniņi, gan balles kuru savulaik klājis stikla

dakstīnu jumts, pāri palikušas ti-kai sienas. Blāva nojausma par tā laika greznību sajaucas ar padomju militārisma atstātajām pēdām. Karostas teritorijā kā gliemežvākā acīm paveras pērle – Sv. Nikolaja pareizticīgo Jūras katedrāle ar pieciem kupoliem. Iereibusi sieviete krievu valodā stāsta kaut ko par mūmijām, kuras varot parādīties bildēs, fotografiējot dievnamus. Tomēr spoki šajā pusē drīzāk meklējamī Karostas cietumā, taču tā teritorijā kāds lomā iejuties vīrs mūs izliek aiz vārtiem. Pret Ziemeļu mola sāniem sitas vilņi, tālumā redzams vēja generators, kas ne-nogurdams griež spārnus.♦